

A Régiók Bizottsága véleménye – Regionális szempontok a médiakompetencia fejlesztésében – a médiaműveltség az EU oktatáspolitikájában

(2010/C 141/04)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- rámutat, hogy sok esetben a helyi és regionális önkormányzatok felelősek a médiaműveltségnek a hivatalos oktatás minden szintjébe történő beépítéséért, ezért alkalmas eljárást kell találni a helyi és regionális önkormányzatok támogatására a médiaműveltségi projektek ösztönzése terén;
- hangsúlyozza, hogy az uniós képzési együttműködésnek a stratégiai keret által bevezetett új szakaszában a médiakompetencia területét is figyelembe kell venni;
- kiemeli, hogy világosan el kell különíteni a médiaműveltség fontosabb komponenseit egymástól, mivel ezek fejlesztése más és más fejlesztési stratégiát, a fejlesztésben résztvevő szereplőt és forrást igényel;
- utalni kíván arra, hogy célszerű a médiahasználatra vonatkozó fogyasztói tudatosság fogalmának alkalmazása, mivel a fogyasztói jogok hatékonyabb érvényesítése a médiával kapcsolatban is alapvető.

Előadó: SZALAY András (HU/ALDE), Veszprém város önkormányzatának képviselője

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

1. A Régiók Bizottsága elismerését fejezi ki az Európai Bizottságnak, hogy megfogalmazta a képzéspolitikai szükségességének okait, alapelveit és a médiaműveltség meghatározására alapuló célkitűzéseit⁽¹⁾. Az Európai Bizottság a Régiók Bizottságának a 2008. október 8–9-i plenáris ülésén elfogadott véleményét ugyancsak figyelembe vette⁽²⁾.

2. A Régiók Bizottsága reményét fejezi ki, hogy az Európai Bizottság további lépéseket tesz a 2007-ben elindított médiaműveltségi politikája koherens továbbfejlesztése érdekében, és kéri az Európai Bizottságot, hogy ennek során vegye figyelembe a Régiók Bizottsága véleményét, a szubszidiaritás elvét, a helyi és regionális szintű hatáskörök eltérő jellegét, továbbá fejlesszen ki cselekvési tervet a médiaműveltségről a többi uniós intézménnyel, az UNESCO-val valamint a helyi és regionális önkormányzatokkal együttműködésben, figyelembe véve, hogy

a) a politikai kultúra és az uniós polgárok aktív részvétele, továbbá a fogyasztói tudatosság szempontjából döntő fontosságú médiaműveltség megvalósítását politikai célként minden fontos szereplőnek nyomatékosan követnie kell, és ez elsősorban oktatási innovációt igényel az egyes tagországoktól és régióktól;

b) az EK-Szerződés szerint az oktatási és képzési politikáért kizárólag a tagállamok felelősek, míg Európa feladata az, hogy szükség esetén a kiegészítő uniós szintű eszközök, a kölcsönös ismeretszerzés és a bevált gyakorlatok cseréje révén hozzájáruljon a nemzeti rendszerek tökéletesítéséhez. Ezt hangsúlyozza az európai oktatási és képzési együttműködés aktualizált keretstratégiájáról szóló 2008. évi európai bizottsági közlemény is⁽³⁾;

c) az oktatási és képzési keretstratégia⁽⁴⁾ vitatható módon a digitális kompetencia részeként nevesíti a médiaműveltséget, amely pedig a keretstratégiában foglalt számos cél és prio-

ritás (például az olvasási alapkészség, a tanulás tanulása, az aktív polgárság, a kultúrák közötti párbeszéd elősegítése és az élethosszig tartó tanulás) elérésének egyik kulcsa lehet;

d) a keretstratégia⁽⁵⁾ azonnali prioritásként nevesített témái:

— a transzverzális kulcskompetenciák fejlesztése;

— az új információs és kommunikációs technológiai eszközök kritikus és értő használatára épülő és a tanárképzésben is minőségi fejlesztést indukáló, a kreativitás és innovációbarát intézményi környezet kialakítását szolgáló fejlesztések;

— az oktatást, képzést végző intézmények és a vállalkozások, a kutatóintézetek, a kulturális szereplők és a kreatív iparágak közötti partnerségi viszonyok kialakítása

egyaránt szorosan összefüggenek a médiaműveltség fejlesztésével kapcsolatos megfontolásokkal;

e) sok esetben a helyi és regionális önkormányzatok felelősek a médiaműveltségnek a hivatalos oktatás minden szintjébe történő beépítéséért, ezért alkalmas eljárást kell találni a helyi és regionális önkormányzatok támogatására a médiaműveltségi projektek, programok és charták ösztönzése terén, ideértve a médiaműveltség érdekében létrejövő sokszereplős köz-magán partnerségeket, illetve az oktatási és kulturális intézmények és a professzionális tartalom-előállítók közötti partnerségeket úgy a formális, mint az informális oktatás keretein belül, a jogi feltételek szigorú betartásával.

3. Az RB ezért kéri, hogy a médiaműveltség kilencedik kulcskompetenciaként kerüljön be az egész életen át tartó tanulás 2006/962/EK ajánlás szerinti európai referenciakeretébe, mivel a kulcskompetencia-klaszter ilyen irányú módosítása önmagában, jelentős uniós források megnyitása nélkül is nagymértékben segítené a tagországok és a régiók formális oktatásért felelős hatóságait azon döntések meghozatalában, amelyek szükségesek a médianevelés oktatási integrációjához.

⁽¹⁾ Ezen a területen az Európai Bizottság épített az Európai Parlament a Médiaműveltségről a digitális világban című, 2008. 12. 16-án elfogadott állásfoglalására [2008/2129(INI)].

⁽²⁾ CdR 94/2008 fin, az Európai Bizottság A digitális környezethez igazodó médiaműveltség európai megközelítése című közleményéről.

⁽³⁾ COM(2008) 865 fin.

⁽⁴⁾ COM(2008) 865 fin.

⁽⁵⁾ COM(2008) 865 fin.

4. Kezdeményezni kell, hogy az Európai Bizottság világosan különböztesse meg az internettel segített tanulást – eLearning – az internetes környezetben folyó, az internetet mint médiumot is a kritikai médiatudatosság jegyében vizsgáló médiaműveltség-fejlesztéstől. Egyértelművé kell tenni, hogy az eLearning nem médiaoktatás, az IKT-kompetencia és a digitális műveltség pedig nem azonos a médiaműveltséggel. A médiával kapcsolatos műveltségnek elő kell segítenie az aktív polgári szerepvállalást, illetve a regionális és helyi kulturális sokféleség és identitás megőrzését (pl. a véleménynyilvánítás új lehetőségei, a periférián élők és kisebbségek megjelenése a helyi nyilvánosságban).

Elvi alapvetések

5. A Régiók Bizottsága fel kívánja hívni a figyelmet arra, hogy Európa jövője szempontjából különösen fontos a médiaműveltség fejlesztése a médiaoktatás iskolarendszerű és azon kívüli módszereinek alkalmazásával, amely egyben az új kommunikációs technológiák oktatásának előmozdítását is jelenti, melyek kulcsfontosságúak a társadalmi és szakmai környezetbe történő beilleszkedés szempontjából.

6. A médiaműveltség fejlesztése a kiskorúak és a fiatalok védelmének, továbbá az emberi méltóság médiában való megőrzésének alapvető eleme, mert segíti a felhasználók tudatos médiahasználatát, valamint a tartalomipar ön- és társszabályozás irányába történő elmozdulását.⁽¹⁾ Ugyanakkor a médiakompetencia fejlesztése ezen a téren csak kiegészítheti az állami és az államinál magasabb szintű ellenőrzést, valamint a fiatalok (médiával kapcsolatos) jogi védelmét, egyszersmind bevonja a polgárokat abban a diskurzusba, amely a társadalmi nyilvánosságban megjelenők felelősségéről szól, ezáltal pedig előmozdítja az aktív, cselekvő, médiatudatos állampolgárság megjelenését, így az európai politikai kultúra és az uniós polgárok aktív részvétele szempontjából döntő fontosságú, ezért a uniós médiaoktatási politikáját az összes tagországban, az összes adminisztratív és politikai szinten nyilvánvalóvá kell tenni.

7. Az oktatás a médiával áthatott környezetben élő fiatalok számára minőségileg új megközelítéseket igényel, amely egyaránt figyelembe veszi a média és az iskola eltérő szociokulturális szerepét az információ- és értékközvetítésben, miközben a tanári szerepfelfogásban meg kell jelennie annak a felismerésnek, hogy a tanulók észrevétlenül szocializálódnak egy olyan világba, ahol kéznél vannak a válaszok, mert a problémahelyzeteket már előre értelmezték számukra a média egyszerűsítő narratívái, ezért az alapkészségek fejlesztése magába kell foglalja a médiaszövegek értelmezését is, hiszen a kritikai attitűd kialakítása és fejlesztése azokat a már kiskorban rögzült, a médiából származó sémákat érinti elsősorban, amelyek észrevétlenül határozzák meg a világról alkotott konstrukcióinkat.

⁽¹⁾ Az RB itt utalna Az európai törvényi szabályozás politikájának a jövőjéről az audiovizuális technológiák terén (CdR 67/2004 fin), illetve Európai kulturális program a globalizálódó világban (CdR 172/2007 fin) című véleményeire.

8. A nyitott koordináció módszerének alkalmazásakor az új oktatási és képzési mutatók, referenciaértékek kidolgozására irányuló munka során

a) az olvasási-szövegértési készségek vizsgálatát ki kell terjeszteni a médiaszövegekre vonatkozó képességek detektálására is, mivel a szövegek ma már elektronikus vagy digitális környezetben, írott, képi és mozgóképi textusok összekapcsolt kontextusaként jelennek meg;

b) a kreativitás és innováció előmozdítását mérő referenciaérték kidolgozása során ajánlatos annak figyelembevétele, hogy a problémamegoldás és a teammunka egyik alapformája a kreatív szövegalkotásra irányuló vagy azt is tartalmazó projektmunka.

9. A médiaoktatás lassú terjedésének egyik meghatározó oka ma az, hogy a médiaműveltség és a digitális műveltség viszonya az európai oktatási-képzési gyakorlatban nem kellőképpen tisztázott, mivel az IKT használata az oktatási praxisban elsősorban a digitális eszközök hozzáféréseinek kérdésévé, az esélyegyenlőség biztosításának problémájává vált, hiszen a hardverekkel és az alapszoftverek használatával kapcsolatos alapismeretek megszerzése, a triviális alkalmazások elsajátítása a fiataloknak ma már semmiféle nehézséget nem jelent –, ugyanakkor a digitális formában (is) elérhető médiatartalmak kritikai értelmezésére és kreatív előállítására (vagyis a médiaműveltség meghatározó komponenseinek elsajátítására) vonatkozóan a képzők kevés szakértelemmel és fejlesztési idővel rendelkeznek.

10. A digitális és a médiakompetenciák viszonyának sürgős újragondolására van szükség. Annak érdekében, hogy a kompetenciahatárok tisztázatlansága ne vezessen az oktatás diszfunkcionális működéséhez, a digitális kompetenciákon túlmenően fokozott kritikai képességet és kompetenciát kell kialakítani a fiataloknál a médiatartalommal kapcsolatban, hogy megtanítsuk őket a biztonsággal kapcsolatos aggodalmak figyelembevételére, és tudatosuljon bennük a magánélet tiszteletben tartása, illetve az adatok manipulációjának problémája.

11. A médiaműveltséggel kapcsolatos oktatási és képzéspolitikáról szóló egyeztetések során szükséges, hogy

— az Európai Bizottság illetékes főigazgatóságai keretében működő szakértői csoportok, előkészítő, javaslattevő, döntéshozó körök tevékenységének transzparenciája növekedjen;

— a médiaműveltséggel kapcsolatos képzéspolitikát a regionalitás szempontjait is figyelembe véve a tényleges helyzet ismeretén alapuljon;

— az ajánlások és cselekvési tervek a médiaműveltség fejlesztésében megszólított, eltérő pozíciójú szereplők (kormányok, hatóságok, önkormányzatok, tartalomszolgáltató ipari résztvevők, kutatók, oktatási- és kulturális intézmények, NGO-k és civil szervezetek) számára is értelmezhető módon, a szűk-széles források betervezésével együtt kerüljenek elfogadásra.

12. Az uniós képzési együttműködésnek a stratégiai keret által bevezetett új szakaszában a médiakompetencia területét is figyelembe kell venni.

Megállapítások

13. A Régiók Bizottsága egyetértését fejezi ki a Európai Parlament állásfoglalásában írtakkal kapcsolatban, miszerint a médiaműveltség nélkülözhetetlen kulcsképeséget jelent az információs és kommunikációs társadalomban élő ember számára⁽¹⁾, ezért úgy fogalmaz, hogy a cél a médiaművelt társadalom, az ahhoz vezető út pedig a médiaoktatás. Ezért emlékeztet arra, hogy mindenképpen garantálni kell, hogy valamennyi európai polgárnak egyformán legyen internethozzáférése. Különösen azoknak, akik területi elszigeteltségben vagy távoli, kieső területeken élnek.

14. Világosan el kell különíteni a médiaműveltség fontosabb komponenseit egymástól, mivel ezek fejlesztése más és más fejlesztési stratégiát, a fejlesztésben résztvevő szereplőt és forrást igényel, így alapvető:

— a hozzáférés biztosítása az egyén számára, úgy a technológiák (s különösen a szélessávú internet, a képképző eszközök és a szerkesztő szoftverek) tekintetében, mint az európai, nemzeti és helyi audiovizuális örökség elérése vonatkozásában –, biztosítva azt is, hogy az állampolgár a közös történelmi és kulturális örökséget saját anyanyelvén is elérhesse az e-integrációról szóló, 2006-os rigai nyilatkozatba foglaltak szerint, figyelembe véve a RB vonatkozó véleményeit⁽²⁾;

— a médiatartalmak szelektálása, a tudatos válogatás és rendszerezés képességének fejlesztése, különösen az interneten elérhető, azzal megbízott és kontrollálható kapuőrök (pl. könyvkiadók, szerkesztőségek, kritikusok) hiányában ellenőrizhetetlen információkra, médiaszövegekre és a kereskedelmi reklámokra vonatkozóan;

— a médiaágazat és a médiatartalmak kritikus értelmezésének fejlesztése, különös tekintettel az audiovizuális és nemlineáris szövegek szövegértési képességének fejlesztését segítő módszerek folyamatos kutatására és alkalmazására, valamint a média működésmódját, társadalmi szerepét vizsgáló média-gazdaságtan, médiaantropológia, médiaszociológia, médiapszichológia tudományos eredményeire, valamint a médiaszabályozás alapkérdéseire;

— az aktív és kreatív használat képességének fejlesztése, különösen az ahhoz szükséges technikai és manuális képességek, a készségek és ismeretek projekteken történő alkalmazása tekintetében, valamint a digitális technológiára alapuló audiovizuális kommunikáció, szövegalkotás, tartalom-előállítás és -terjesztés vonatkozásában;

— a helyi nyilvánosságban való részvétel, különös tekintettel a médiában való szereplés kapcsán a magánszféra védelmére, az információs önrendelkezési jogra és a közösség érdekeinek megjelenítésére vonatkozó szempontok tudatosítására;

— a polgárok tudatosságának erősítése annak érdekében, hogy a média használata során ügyeljenek a szerzői jogi, a személyiségi jogokkal kapcsolatos és a médiajogi keretfeltételekre, valamint az esetleges szabálysértések esetében tudatában legyenek a büntetőjogi és polgári jogi következményeknek;

— a polgárok azon kompetenciájának erősítése, hogy az interneten gondosan bánjanak személyi adataikkal, valamint főként a gyermekek és fiatalok figyelmének felhívása az új médiákban rejlő különböző veszélyforrásokra.

15. Az RB – nem vitatva az Európai Bizottság által a helyes gyakorlatok tekintetében tárgyalt területek (kereskedelmi kommunikáció, audiovizuális művek és online tartalom) kiemelt jelentőségét – szükségesnek tartja a további ajánlásokban e témaprioritások indoklását, mivel az indoklás hiánya azt eredményezheti, hogy a médiaoktatás a gyakorlatban ezen területek tárgyalására szűkül.

16. Mivel a kiskorúak és a fiatalok védelme, valamint az emberi méltóság médiában való megőrzése különösen remélhető a tudatos tájékozódástól, a tartalmak kritikus értelmezésétől, valamint a kreatív használat képességének a fejlesztésétől, ezért a hatósági szabályozás mellett a médiaműveltség-fejlesztés szerepét elsősorban ezeken a területeken kell erősíteni.

17. Célszerű a médiahasználatra vonatkozó fogyasztói tudatosság fogalmának alkalmazása, mivel a fogyasztói jogok hatékonyabb érvényesítése a médiával kapcsolatban is alapvető.

⁽¹⁾ 2008/2129 (INI).

⁽²⁾ CdR 5/2008 fin és CdR 252/2005 fin – vélemény az e-integráció tárgyában, illetve i2010: európai információs társadalom a növekedésért és a foglalkoztatásért.

18. Az Régiók Bizottsága fel kívánja hívni a figyelmet arra, hogy a kritikai médiatudatosság fejlesztése önmagában nem nyújt megoldást a tartalomszolgáltatással kapcsolatos károkozás számos formája elhárítására (pl. indokolatlan médiaerőszak, a médiaszolgáltatásokkal kapcsolatos fogyasztói jogok megsértése, hitelességi és érvényességi deficit, manipuláció), továbbá a médiaoktatás nem, vagy csak kismértékben előmozdítója az olyan folyamatoknak, mint a médiakonvergencia, a digitális archívumok építése, elérése és azok összekapcsolása, a szerzői jog és szabályozás újragondolása vagy az e-kormányzat ⁽¹⁾. A médiaoktatás ezen folyamatokat értelmezi, kontextualizálja és felkészít az ilyen médiatérben, nyilvánosságban való tudatos felhasználói állampolgárságra. Ezért a médiakompetencia fejlesztése mellett megfelelő szintű szabályozásra van szükség, figyelembe véve a helyi és regionális önkormányzatok hatáskörét és tapasztalatait.

19. A jövőbeli ajánlások és cselekvési tervek kialakítása során a médiaműveltség fő komponenseinek fejlesztéséhez olyan programrendszereket kell rendelni, amelyek a tagállamok oktatási és képzési szisztémájában (s azon belül a médiaoktatásra vonatkozóan is) relevánsak, mert egyaránt figyelembe veszik az országok differenciált oktatási és kulturális hagyományait, az eltérő módon kialakult régiószerkezetből adódó jelentős különbségeket és a méretgazdasági adottságokat.

20. Az ajánlások és cselekvési terv kialakítása során alapvető a jó gyakorlatok figyelembevétele, amellyel kapcsolatban a Régiók Bizottsága utal saját véleményére ⁽²⁾, amelyben örömmel nyugtázza, miszerint az Európai Bizottság több tevékenysége irányul arra, hogy kiaknázza egész Európában a médiaműveltséggel kapcsolatos helyi és regionális programok, valamint a párbeszéd fórumok, különféle rendezvények és a bevált gyakorlatok cseréjét segítő hálózatok keretében szerzett tudást.

21. Az RB aggodalmát fejezi ki azonban amiatt, hogy

— mivel az EU-ban sehol sem végeznek monitoringot, a médiaoktatás területén nem biztosított a jó gyakorlatok feltárása;

— hiányzik a jó gyakorlatoknak a médiaműveltség fontosabb komponensei szerinti besorolása;

— nem megoldott a beválás alapos kritikai véleményezése;

— hiányzik az adatbázis-fejlesztés, amely lehetővé tenné a jó gyakorlatok széles körű elérését, adaptálását, hasznosulását.

⁽¹⁾ Ezzel kapcsolatban az RB hivatkozik saját véleményére: „i2010: digitális könyvtárak”, CdR 32/2006 fin.

⁽²⁾ CdR 94/2008 fin.

Mindehhez szükséges az arra alkalmas szervezeti és szakmai infrastruktúra kialakítása: ezt szolgálhatja például a MEDIA program keretén belül a „média desk”-ek mintájára (vagy azok tevékenységi körének kibővítésével) ún. „medialiteracy desk”-ek kialakítása, valamint az Európai Bizottság által működtetett Media Literacy Expert Group szakmai véleményező szerepének erősítése, illetve kibővítése.

22. Az Európai Bizottság a tagállamok függetlenségének tiszteletben tartása mellett és a szubszidiaritás elvének figyelembevételével szükség esetén támogathatja a tagállamokat abban, hogy a médiaműveltség-fejlesztés fontosabb komponenseinek figyelembevételével készítsék el saját nemzeti médiaműveltségi stratégiájukat, amely a nemzeti médiaműveltségi stratégia kialakításába bevonja a tagállamok médiaszabályozási hatóságait, az oktatáspolitikai alakítóit, az önkormányzati szektor, a civil szféra, a tartalomszolgáltató ipar és a médiaoktatási innováció képviselőit.

23. Az ajánlások és a cselekvési terv kialakítása során a médiaműveltség fejlesztését a tagállamok és régiók eltérő helyzetéből adódóan úgy kell megtervezni, hogy az a helyi társadalmi-gazdasági kontextusba helyezhető legyen, ehhez pedig szükséges a nemzeti, illetve a finomabb metszetet adó regionális helyzet alaposabb kutatása – különösen a médiaoktatásban érintett önkormányzatok, intézményfenntartók, oktatók motivációs és attitűdvizsgálata.

24. A médiakörnyezet gyors változásai miatt a médiaműveltséggel kapcsolatos folyamatok kutatásra és mérésre volna szükség, amelybe indokolt bevonni az egyes tagországok audiovizuális és elektronikus kommunikáció szabályozásáért felelős hatóságait, kezdeményezve együttműködésüket a médiaműveltség fejlesztése érdekében.

25. A Régiók Bizottsága arra ösztönzi az Európai Bizottságot, kezdeményezze a helyi és regionális önkormányzatok adminisztratív struktúráján belül kutatási és tájékoztatási osztályok létrehozását, amelyek a médiaműveltség kérdéseivel foglalkoznak.

26. Mivel a helyi és regionális önkormányzat a médiaműveltség-fejlesztés kulcsszereplője, tekintve, hogy ő áll a legközelebb a polgárokhoz mint az oktatási intézmények jelentős részének fenntartója, a helyi média és más kulturális intézmények (pl. könyvtár, közösségi ház) tulajdonosa és az uniós és más fejlesztési források gazdája, indokolt a régiók és az önkormányzati szektor számára az uniós ajánlásokra és a jó gyakorlatokra alapozva tájékoztató kampányok kezdeményezése, továbbá az eurorégiókban, a határ menti térségekben zajló médiaoktatási kooperáció esélyeinek növelése.

27. A helyi és regionális hatóságokat buzdítani kell arra, hogy támogassák a médiaműveltséggel kapcsolatos projekteket, programokat, chartákat, elsősorban a következő célokkal:

- a) pillanatfelvétel
 - a médiaoctatással kapcsolatos tényleges helyzet felmérése, a már működő kooperációk, partnerségek számbavétele;
- b) hálózatosodás, integráció
 - a terület összes szereplőjének – médiaipar (mozi, televízió, sajtó, rádió, internetes tartalomszolgáltatók és -előállítók), médiaszervezetek, az oktatási rendszer, szabályozók, kutatási és kulturális intézmények, társadalmi szervezetek – összekapcsolása;
- c) intézményesülés
 - közhivatalok, irodák felállítása a médiaműveltség előmozdítására;
- d) tájékozódás és tájékoztatás
 - médiaműveltségi kampányok szervezése, regionális szinten működő „medialiteracy desk”-ek támogatása a jó gyakorlatok feltárására és disszeminációjára, valamint a polgárok tájékoztatására;
- e) aktív részvétel, lokális reprezentáció
 - ösztönzők, promóciós politikák, eszközök, know-how-k és médiafelületek biztosítása a mediaszövegek nagyközönség általi előállítására, különös tekintettel a hátrányos helyzetű társadalmi csoportokra, kisebbségekre, fogyatékkal élőkre;
- f) kooperáció
 - részvétel az uniós nemzeti és regionális együttműködési hálózatokban;
- g) párbeszéd
 - a közhatalóságok civil társadalmi szervezetek bevonásának elősegítése érdekében történő kezdeményezése, a médiaműveltségről szóló vita társadalmazása;
- h) regionális oktatáspolitikai, oktatásszabályozás
 - az érintett helyi és regionális önkormányzatok tevékenysége a médiaműveltségnek a formális oktatás összes szintjén

történő megjelenése tekintetében, annak ösztönzése, hogy a médiaoctatás szerepeljen a tanár- és trénerképzésben, jelenjen meg valamennyi oktatási szinten a tanterv szerves alkotórészét képezve és az egész életen át tartó tanulás iskolai tantervében egyaránt;

- i) partnerségek kialakítása, támogatása

a médiaműveltséggel kapcsolatosan a tartalomszolgáltatóipari és oktatási/képzési intézmények közötti partnerségek kialakítása a formális és informális oktatás és képzés keretében (pl. a helyi média intézményei, vállalkozásai és az oktatási-képzési intézmények közötti projekt-együttműködések, médiaműveltségi kampányok, fesztiválok), figyelemmel arra, hogy a médiaipar részvételének módját, anyagi érdekltségét és a jogi keretfeltételek szigorú betartását az ilyen partnerségek szervezésében szorosan nyomon kell követni.

28. Az RB kéri az Európai Bizottságot, hogy helyezze új alapokra a médiaműveltségi képzéspolitikai forrásokra, kísérleti projektek támogatására és a médiaműveltséggel kapcsolatos kutatásokra vonatkozó gyakorlatát, mivel a médiaműveltség ösztönözhető az erre szánt pénzügyi eszközök növelésével a már meglévő (pl. Comenius Régió együttműködések) vagy új kezdeményezések keretében. Mivel az előírt célkitűzések megvalósításának már a megkezdése is célzott és többpólusú források elérését igényli, ezért a Régiók Bizottsága a Parlament állásfoglalásában írtakkal (!) egyetértve indokoltnak látja, hogy a támogatási programokba, különösen a Comenius, az élethosszig tartó tanulás, az eTwinning, a biztonságosabb internet és az Európai Szociális Alap programokba célzottan és nevesítve is kerüljön be a médiaműveltség fejlesztésére vonatkozó alprogram.

29. Különösen üdvözlendő, hogy az Európai Bizottság a médiaműveltség hosszú távú előmozdítása érdekében megkezdte a médiaműveltség mutatóinak kidolgozását, ugyanakkor a Régiók Bizottsága reméli, hogy a médiaműveltség indikátorai nem korlátozódnak a médiahasználat formájával és időtartamával kapcsolatos mérőszámokra, mivel a médiaműveltség mértéke megállapításához az egyén képességeit feltáró mérési eljárások alkalmazására is szükség van (annak ellenére, hogy ezen a területen érhető bizonyos székszis a műveltségi mutatók számszerűsítése tekintetében, hiszen nehéz a kreatív és kritikus tudást, valamint a tartalom besorolását kvantitatív módon mérhető kritériumokká alakítani).

Kelt Brüsszelben, 2009. december 3-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

(¹) 2008/2129(INI).